

การพัฒนาชีวิตจิตครูคำสอนและผู้ประกาศข่าวดี วจนพิธีกรรมเปิด - ผู้หว่าน

เพลง พระวาจาบันดาลชีวิต....

จงฟังเถิด ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขา
กำลังหว่าน อยู่那儿 บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด
บางเมล็ดตกบนพื้นหินที่มีดินอยู่เล็กน้อย ก็งอกขึ้นทันที เพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวง
อาทิตย์ขึ้น ก็ถูกแดดเผาและเหี่ยวแห้งไป เพราะไม่มีราก บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้น
หนามก็ขึ้นคลุมมันไว้ จึงไม่เกิดผล บางเมล็ดตกในที่ดี จึงงอกขึ้น เติบโตและเกิดผล
สามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง (มก 4:3-8)

“จงฟังเถิด.... นิทานเปรียบเทียบนี้ เป็นที่มาของแรงบันดาลใจในเรื่องการประกาศข่าวดีและการสอนคำสอน

- เมล็ดพืช ก็คือ พระวาจาของพระเป็นเจ้า (มก 4:14)
- ผู้หว่าน คือพระเยซูคริสต์ พระองค์ได้ประกาศข่าวดี และส่งสานุศิษย์ทั้งหลายออกไปประกาศข่าวดี ในทุกแห่งหน ทุกวันนี้ พระเยซูคริสต์ผู้ประทับอยู่ในพระศาสนจักรโดยผ่านทางพระจิต
- ที่ตกลง “ริมทางเดิน” คือ ข่าวดีที่ไม่มีใครได้รับฟังอย่างแท้จริง
- ที่ตกลงบน “พื้นหิน” ก็ไม่สามารถหยั่งรากได้
- ส่วนที่ตกลงใน “กอหนาม” ก็จะถูกเบียดบังด้วยความกังวลและความยากลำบากที่เป็นภาระหนักในใจมนุษย์
- ที่ตกลง “บนดินดี” คือในมนุษย์ชายหญิงทั้งหลายซึ่งเปิดใจมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเป็นเจ้า และเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนบ้าน เมล็ดนี้ย่อมทำให้เกิดผลที่สมบูรณ์ในกายหน้า (คู่มือแนวแนวทางการสอนคำสอน ข้อ 14-15)

ไตร่ตรอง

- เมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจาที่ท่านได้รับมาอย่างไรบ้างเกิดผลเช่นไร ใจของท่านเป็นเสมือนดินประเภทใด
- ท่านจะทำอย่างไรเพื่อพัฒนาเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อในตัวของท่านให้เติบโต
- ท่านจะช่วยหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อให้ผู้อื่นได้อย่างไร

ภาวนา เพื่อให้พระวาจาของพระเจ้าบังเกิดผลอย่างอุดม ... ข้าแต่พระบิดา

พระสงฆ์: อวยพร

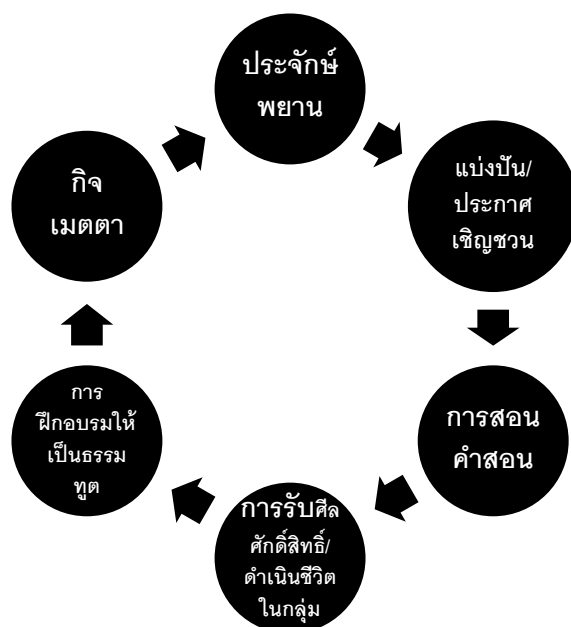
กระบวนการประกาศข่าวดี- พันธกิจงานคำสอน

1. ทบทวนประสบการณ์เดิม

1. ท่านได้มารับศีลล้างบาป เป็นศิษย์ของพระคริสต์ได้อย่างไร
2. ท่านรู้จักพระสงฆ์มีชั้นนารีที่เข้ามาริเริ่มงานประกาศข่าวดีในสังฆมณฑลของท่านคนใดบ้าง พวกท่านมีวิธีการทำงานอย่างไร

2. เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ (เนื้อหา หลักการ)

กระบวนการประกาศข่าวดี(GDC48)

เราต้องมองว่าการประกาศข่าวดีของพระเจ้าเป็นกระบวนการของพระจิตเจ้าที่ทำให้พระศาสนจักรประกาศและเผยแผ่พระวรสารไปทั่วทุกมุมโลก

- การประกาศข่าวดีได้รับการกระตุ้นโดย “ความเมตตากรุณา” แผ่ไปอย่างทั่วถึงและเปลี่ยนรูปแบบสภาพสังคมที่แท้จริงทั้งหมด แก่ไขวัฒนธรรมทั้งหลายให้ถูกต้องตามแนวพระวรสารและฟื้นฟูทุกๆ วัฒนธรรม
- การประกาศข่าวดีของพระเจ้าทำหน้าที่เป็น “สักขีพยาน” ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายด้วยการเป็นอยู่และดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่บ่งบอกถึงความเป็นคริสตชน
- การประกาศข่าวดีเป็นการประกาศอย่างชัดเจนโดย “การประกาศพระวรสารขั้นแรก” เรียกร้องให้เกิดการกลับใจ

- การประกาศข่าวดีชักนำให้มีความเชื่อ และการดำเนินชีวิตคริสตชน โดยระบบของ “การสอน คำสอน” และศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ในการเริ่มชีวิตคริสตชน และในที่สุดก็ทำให้ผู้ที่กลับใจมาเชื่อในพระเยซูคริสต์ หรือผู้ที่หวนกลับมาติดตามพระองค์เข้าร่วมในกลุ่มคริสตชน
- การประกาศพระวรสารช่วยให้พระพรแห่งความสนิทสัมพันธ์ในบรรดาผู้ที่มีความเชื่อสมบูรณ์ขึ้นอย่างสม่ำเสมอ โดยการให้ความรู้ในเรื่องความเชื่ออย่างต่อเนื่อง (ด้วยการเทศน์และการสอนคำสอนในหลายรูปแบบ) โดยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และการปฏิบัติเมตตากิจ
- การประกาศข่าวดีจิตใจให้เกิดการเผยแผ่ธรรมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการส่งบรรดาศิษย์ของพระคริสต์ไปประกาศ พระวรสาร ด้วยคำพูดและกิจการทั่วทุกมุมโลก

ข. ไตร่ตรอง

1. งานด้านกิจเมตตา งานการสอนคำสอน และงานธรรมทูต ในสังฆมณฑลของท่านมีอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร
2. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดี 6 ขั้นตอนนี้แล้ว ท่านรู้สึกอย่างไร
3. การได้เรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดี 6 ขั้นตอนนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อชีวิตและการทำงานของท่าน
4. การทำงานโดยไม่รู้ขั้นตอนจะก่อให้เกิดผลอย่างไร
5. ตัวท่านเองคิดว่ามีอะไรที่จะต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้งานของสังฆมณฑลที่ท่านช่วยรับผิดชอบได้บังเกิดผลยิ่งขึ้น
6. การเรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดีทำให้ท่านเข้าใจพระเจ้าและคิดถึงพระเจ้าในแง่มุมใด

ค. ปฏิบัติ

1. ให้ท่านเปรียบเทียบงานที่รับผิดชอบกับขั้นตอนการประกาศข่าวดีที่ได้เรียนรู้ ว่างานของท่านอยู่ในขั้นตอนใด และวางแผนเพื่อจะทำให้งานของท่านครบกระบวนการประกาศข่าวดีให้ได้มากที่สุด
2. ให้ภาวนาเพื่อบรรดามิชชันนารีที่ได้บุกเบิกประกาศข่าวดีฯ และภาวนาเพื่องานประกาศข่าวดีในเขตสังฆมณฑลของท่าน (ให้เหมือนภาวนาเพื่อมวลชน)
3. จบด้วยการภาวนาบทข้าแต่พระบิดาฯ

เป้าหมายของการสอนคำสอน
 “เป็นหนึ่งในเดียวและสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า”(GDC80)

จุดประสงค์ของการสอนคำสอน

Learn – Love – Live

รู้จักพระเจ้า – รักพระเจ้า – ดำเนินชีวิตรับใช้พระเจ้า

พันธกิจขั้นพื้นฐานของการสอนคำสอน (85–86)

1. ส่งเสริมความรู้เรื่องความเชื่อ
2. ส่งเสริมความรู้เรื่องความหมายของพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์
3. ส่งเสริมการให้การอบรมทางด้านศีลธรรมในพระเยซูคริสตเจ้า
4. สอนคริสตชนให้รู้จักสวดภาวนา
5. เตรียมคริสตชนให้ดำเนินชีวิตในชุมชน และ
ให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร
6. ส่งเสริมจิตตารมณ์ธรรมทูต
เพื่อเตรียมสัตบุรุษให้ดำเนินชีวิตคริสตชนในสังคม

ความเชื่อ

ศีล
ศักดิ์สิทธิ์

พระ
บัญญัติ

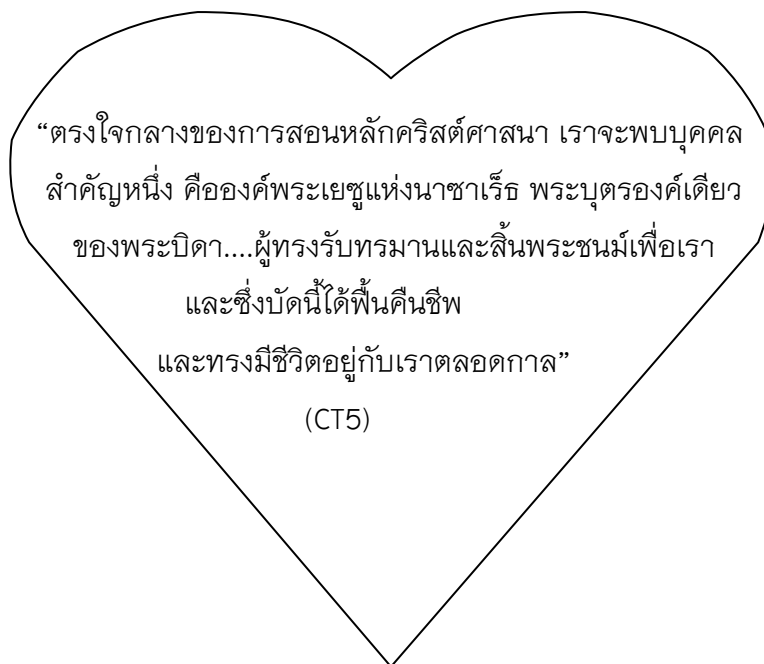
การ
ภาวนา

ชีวิต
ชุมชน

ธรรมทูต
ประกาศ
ข่าวดี

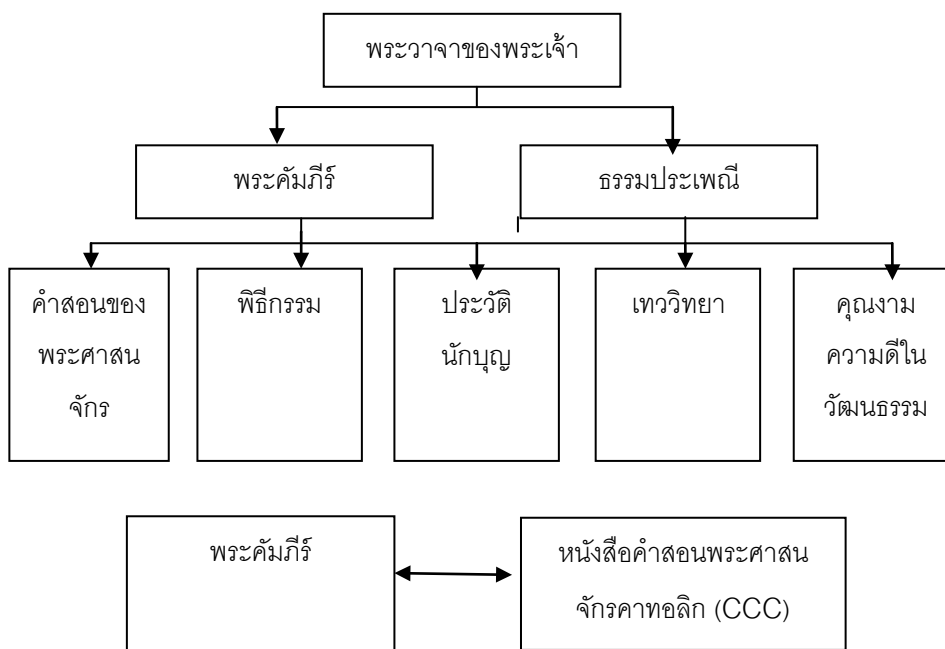
หากการสอนคำสอนละเลยเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป ความเชื่อของคริสตชนก็ไม่สามารถพัฒนาให้
 บรรลุผล ถึงขั้นสมบูรณ์ได้..พันธกิจแต่ละประการต่างมีเป้าหมายเฉพาะของตน ไม่ขึ้นแก่กันและกัน แต่พั
 ไปด้วยกัน เช่น การสอนเรื่องความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา ก็ให้ความสำคัญกับเรื่องศีลธรรม ก
 ภาวนา ชีวิตชุมชน และการเป็นธรรมทูต(เทียบ GDC 87)

หัวใจของการสอนคำสอน คือ เรื่องพระคริสตเจ้า

สารแห่งพระวรสาร

แหล่งกำเนิดของคำสอน

การพัฒนาชีวิตจิต 1

การไตร่ตรองกระแสเรียกการเป็นครูสอนและผู้ประกาศข่าวดี

การได้รับเรียกให้ปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการครูคำสอนเป็นกระแสเรียกประเภทหนึ่ง เป็นการเรียกที่เกิดขึ้นภายในจากเสียงของพระจิต ครูคำสอนจำเป็นที่จะต้องเป็นบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ ของพระศาสนจักร และเป็นบุคคลที่ได้รับการเตรียมไว้เพื่อรับผิดชอบงานของอัครสาวกในด้านการสอนคำสอนของพระศาสนจักร

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- ฉันรู้สึกอย่างไรที่ได้รับเรียกให้มาเป็นครูคำสอน/ผู้ประกาศข่าวดีในปีนี้
- ฉันได้มีส่วนร่วมในพิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ ของวัดอย่างไร
- ฉันไปร่วมพิธีมิสซาวันอาทิตย์รอบไหนเป็นประจำ
- ฉันได้นำเอาคำสั่งทำยในพิธีมิสซาฯ ที่ว่า "พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณจบแล้วจงไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ได้รับฟังในวันนี้เถิด" ไปปฏิบัติอย่างไร
- ฉันได้เตรียมตัวในการประกาศข่าวดีและการสอนคำสอนอย่างไร
- ฉันจะทำอย่างไรเพื่อให้งานในปีนี้ดีกว่าปีที่ผ่านมา

<p>เพื่อการพัฒนาชีวิตจิต</p> <p>ผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอนต้อง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาวนา 2. อ่าน 3. เข้ารับการฝึกอบรม 4. เข้าเจียบ 5. พบปะ (ประชุม-สังสรรค์..)

การพัฒนาชีวิตจิต 2

การไตร่ตรองกระแสเรียกศาสนบริการครูคำสอน

ครูคำสอนเป็นบุคคลที่ทำงานมากกว่าอาสาสมัครเพราะว่าการเป็นครูคำสอนเป็นกระแสเรียก เป็นเรื่องที่พระเจ้าเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจของเรา พระศาสนจักรรับรู้ว่าการเป็นครูคำสอนเป็นงานของอัครสาวกประเภทหนึ่ง (ซึ่งมีสองนัยด้วยกันคือการรับผิดชอบในฐานะอัครสาวกคนหนึ่งอย่างเป็นทางการ หรือกลุ่มบุคคลที่มีอยู่เพื่อเผยแผ่คำสอนของศาสนา) นี่เป็นเรื่องที่สำคัญเมื่อเราพิจารณาถึงความสำคัญของการส่งต่อคำสอนคาทอลิกไปสู่เด็ก ๆ หรือประชาชนของเรา

ต่อไปนี้เป็น การไตร่ตรองการเจริญเติบโตคุณลักษณะชีวิตจิตส่วนตัวของครูคำสอน 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. รักพระเจ้า พระบิดา พระบุตร และพระจิต รวมถึงพระศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ พระสันตะปาปา และประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า – การที่ครูคำสอนมีชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานเด่นชัดว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความรักพระเจ้าและพระศาสนจักรเช่นนี้ แม้ว่าครูคำสอนอาจจะไม่มีความรู้ทางวิชาการ ไม่มีพรสวรรค์ หรือมีเสน่ห์ดึงดูดใจ แต่ความรักเช่นนี้สามารถมาแทนที่คุณลักษณะต่างๆ นั้นได้อย่างแน่นอน
2. การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องและถูกต้องตาม ความเชื่อ มีชีวิตที่แสดงออกถึงความรัก ความหวัง ความเชื่อ ความเพียรทน และความยินดี – คุณลักษณะเหล่านี้เป็นเครื่องหมายของการเป็นสาวกที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า คนอื่นๆ สามารถมองเห็นสิ่งเหล่านี้ในตัวของคุณครูคำสอนได้หรือไม่ จงภาวนาวอนขอพระหรรษทานเพื่อให้ท่านได้เป็นประจักษ์พยานแสดงคุณธรรมเหล่านี้ออกมาในชีวิตจริงของท่าน
3. มีชีวิตภาวนาส่วนตัวและอุทิศเพื่อการประกาศข่าวดี – การภาวนาส่วนตัวเป็นรากฐานของชีวิตฝ่ายจิตของเรา เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากสำหรับการทำงานฝ่ายจิต การที่ท่านมีประสบการณ์กับพระเจ้า มีชีวิตที่ผูกพันกับพระเจ้าด้วยการภาวนา สิ่งนี้จะถูกถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลที่ท่านสอน เช่นเดียวกับการมุ่งมั่นอุทิศตนเพื่อการประกาศข่าวดีของพระเจ้า ซึ่งพันธกิจที่ทุกคนได้รับมอบหมายโดยผ่านทางศีลล้างบาปและศีลกำลัง เราจะประกาศอะไรหรือประกาศแก่ใคร แน่ใจว่าข่าวดีของพระเจ้าจะต้องถูกประกาศออกไปให้กับทุกคนในโลกนี้ พันธกิจของพระศาสนจักรคือการเผยแผ่แผนการแห่งความรอดให้ทุกคนและช่วยพวกเขาให้ตอบรับแผนการของพระเจ้านี้ เราควรสอนคำสอนคนของเราด้วยความคิดนี้

4. มีความรื้อนร้อนในงานธรรมทูต โดยมีความเชื่อมั่นในข้อความจริงตามความเชื่อคาทอลิก และมีความกระตือรือร้นในการประกาศความเชื่อนั้น – แม้ว่าท่านจะทำหน้าที่สอนคำสอนในวัดของท่าน วัดของเราก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีครูคำสอนที่รื้อนร้อนในการเป็นธรรมทูต มีความรู้ในหลักความเชื่อที่ถูกต้องของพระศาสนจักรและปราชญ์ที่ส่งต่อความเชื่อนั้นให้กับผู้อื่นด้วยความกระตือรือร้น
5. มีส่วนร่วมในงานต่างๆ ของวัด เป็นต้นในการร่วมพิธีมิสซาในวันอาทิตย์ – เราจะยื่นต่อหน้าเด็กๆ ของเราแล้วสอนให้พวกเขามาวัดวันอาทิตย์เพื่อนมัสการพระเจ้าได้อย่างไร ถ้าตัวเราเองไม่ได้มาเช่นกัน พิธีมิสซาในวันอาทิตย์เป็นหัวใจหรือศูนย์กลางของชีวิตคริสตชน
6. มีความศรัทธาต่อพระแม่มาเรีย ซึ่งเป็นศิษย์คนแรกและต้นแบบของครูคำสอน และศีลมหาสนิทในฐานะที่เป็นอาหารฝ่ายจิตหล่อเลี้ยงชีวิตครูคำสอน – ให้เรามองดูชีวิตของบรรดานักบุญ ทุกท่านต่างมีความศรัทธาต่อพระแม่มาเรียและศีลมหาสนิท พระแม่มาเรียเป็นรูปแบบของเรา และศีลมหาสนิทเป็นอาหารฝ่ายจิตที่ช่วยหล่อเลี้ยงชีวิตจิตของเรา

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. คุณลักษณะชีวิตจิตด้านใดที่บ่งบอกถึงตัวตนของท่านมากที่สุด ทำไม
2. คุณลักษณะใดที่ทำหายการทำงานของท่านมากที่สุด อย่างไร
3. ทำไมคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้จึงมีความสำคัญต่อการทำหน้าที่เป็น "เสียงสะท้อน" ของพระเจ้าในปีนี้

ให้พิจารณาคุณลักษณะทั้ง 6 ประการนี้ เพื่อการเติบโตชีวิตฝ่ายจิตในฐานะที่เป็นผู้ประกาศข่าวดี และครูคำสอน พระคริสตเจ้าทรงเรียกเราและพระจิตเจ้าประทานพระพรที่ท่านที่จำเป็นเพื่อให้ท่านได้เป็นแสงสว่างส่องโลก

หนึ่งเดียวใจเดียว

ผู้อ่าน: บทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์

การเปรียบเทียบกับร่างกาย

12 แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มีอวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่างๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วน ก็รวมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น

13 เดชะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน ไม่ว่าจะป็นชาวฮิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะป็นทาสหรือไทยก็ตาม เราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน

14 ร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะส่วนเดียว แต่มีอวัยวะหลายส่วน 15 ถ้าเท้าจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่มือ จึงไม่เป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่เท้าไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายน้อยกว่าอวัยวะส่วนอื่น เพราะเป็นเพียงเท้า 16 หรือถ้าหูจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ดวงตา จึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่ก็ไม่ได้ทำให้หูไม่ใช่อวัยวะของร่างกายเลย 17 ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นดวงตา แล้วจะได้ยินได้อย่างไร ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู แล้วจะได้กลิ่นได้อย่างไร

18 พระเจ้าทรงจัดอวัยวะต่างๆ ในร่างกายให้อยู่ในที่ที่ทรงพระประสงค์ 19 ถ้าร่างกายทุกส่วนเป็นอวัยวะเดียวแล้ว ร่างกายจะอยู่ที่ไหน 20 เท้าที่เป็นอยู่ มีอวัยวะหลายส่วน แต่มีร่างกายเดียว 21 ดวงตาพูดกับมือไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” และศีรษะก็พูดกับเท้าไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” 22 ตรงกันข้าม ส่วนที่เราคิดว่าเป็นอวัยวะที่อ่อนแอของร่างกายกลับเป็นอวัยวะที่จำเป็นมากกว่า 23 อวัยวะส่วนที่เราคิดว่าไม่มีเกียรติในร่างกาย เรากลับทะนุถนอมด้วยความเคารพเป็นพิเศษ และอวัยวะที่น่าอัปอายของเรากลับได้รับการตกแต่งให้งดงามมากกว่าส่วนอื่น 24 อวัยวะที่น่าดูอยู่แล้วไม่ต้องการตกแต่งอะไรอีก พระเจ้าทรงประกอบร่างกายขึ้น โดยให้เกียรติแก่อวัยวะที่ไม่มีเกียรติมากกว่าอวัยวะอื่นๆ 25 เพื่อร่างกายจะได้ไม่มีการแตกแยกใดๆ ตรงกันข้าม อวัยวะแต่ละส่วนจะเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน 26 ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน 27 ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น (1โครินธ์ 12:12-27)

ผู้อ่าน: นี่คือพระวาจาของพระเจ้า

ทุกคน: ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ไตร่ตรองในกลุ่มย่อย

1. พระพรที่ท่านมีในการรับใช้พระศาสนจักร (วัด/สังฆมณฑล) คืออะไร
2. พระพรใดที่ท่านรู้สึกว่าตนเองยังไม่เข้มแข็งเพียงพอในการทำหน้าที่รับใช้พระศาสนจักร
3. ท่านได้ร่วมงานกับผู้อื่นในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร (วัด/สังฆมณฑล) อย่างไร
4. คำหรือวลีใดที่ท่านอ่านแล้วรู้สึกสะกิดใจ

โรคภัยในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร

โรคภัย 15 ประเภทของผู้อภิบาล ตามคำเทศน์สอนของพระสันตะปาปาฟรังซิสที่ให้กับเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานวาติกัน เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2014

1. รู้สึกว่าตนเองเป็นอมตะ ตนเองเป็นสำคัญ
2. โรคพลังเหลือเฟือ ชัยน์มากเกินไป
3. โรคจิตใจและวิญญาณแค้นแค้น
4. โรควางแผนมากเกินไป
5. โรคความร่วมมือต่ำ
6. โรคอัลไซเมอร์ทางจิตใจ
7. โรคชอบแข่งขันและทะนงตน
8. โรคจิตเสื่อม
9. โรคซุบซิบนินทาและพูดพาล่าม
10. โรคบูชาผู้นำ
11. โรคเมินเฉยคนอื่น
12. โรคใบหน้าเศร้าเหมือนกลับจากงานศพ
13. โรคชอบกัก รอคอย ผลัดวัน
14. โรคสังคมปิด
15. โรคหวังผลประโยชน์ทางโลกและชอบแสดงออกให้คนรู้

การไตร่ตรองตนเอง 15 โรคร้าย

การไตร่ตรองตนเอง ที่มาจาก 15 โรคร้ายในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร			
	ใช่	ไม่ใช่	บางครั้ง
	1	2	3
1. ฉันรู้สึกว่างงานใดที่ไม่มีฉันอยู่ด้วย มักจะมีปัญหาอุปสรรค ไม่ดีพอ หรือมีคำถามเสมอว่าทำไมไม่ทำอย่างนี้ ทำไมไม่ทำอย่างนั้น			
2. ฉันได้พยายามทำให้งานศาสนบริการเป็นดังธุรกิจ ด้วยการทุ่มเทจนมากเกินไปหรือไม่ จนรู้สึกว่าจะอะไรๆ มันยุ่งไปหมด ไม่มีวันว่างเลย			
3. ฉันกลัวที่จะต้องทำอะไรใหม่ๆ กลัวการเปลี่ยนแปลงและงานที่แตกต่างไปจากที่เคยกระทำหรือไม่			
4. ฉันได้วอนขอพระจิตเจ้าเพื่อการทำงานของฉันหรือไม่ แล้วงานของฉันมีอะไรที่ทำให้แปลกใจบ้างไหม			
5. ฉันขาดความสำนึกถึงภาระหน้าที่ที่ฉันต้องรับผิดชอบทั้งจากหน้าที่ทำงาน และกับผู้อื่น			
6. ฉันยึดมั่นในผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ที่ฉันจะต้องได้รับ			
7. ฉันชอบทำงานตามลำพังมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งของทีมงาน			
8. ฉันได้ทำลายแรงจูงใจและการทำงานของคนอื่น ด้วยคำพูด ท่าทาง และการกระทำ			
9. ฉันยกหัวหน้าของฉันไว้บนหิ้ง และถือว่าเขาเป็นต้นแบบหรือกฎบัญญัติที่ฉันต้องนอบน้อมเชื่อฟัง			
10. ฉันคิดถึงความสำเร็จของตนเองก่อนความสำเร็จของผู้อื่น			
11. ฉันไม่ชอบให้รางวัลหรือชื่นชมกับงานของใคร			
12. ฉันชอบพูดถึงนินทาคนอื่น และมักจะชอบพูดไม่หยุด			
13. ฉันได้ทำตามโครงการทุกโครงการที่ได้รับมอบหมายและทำสำเร็จตามเวลา			
14. ให้การส่งเสริมกิจการของวัดมากกว่ากิจการของชุมชนหรือสังคม			
15. ฉันได้มีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวกับคนที่อยู่รอบข้างบ้างไหม			

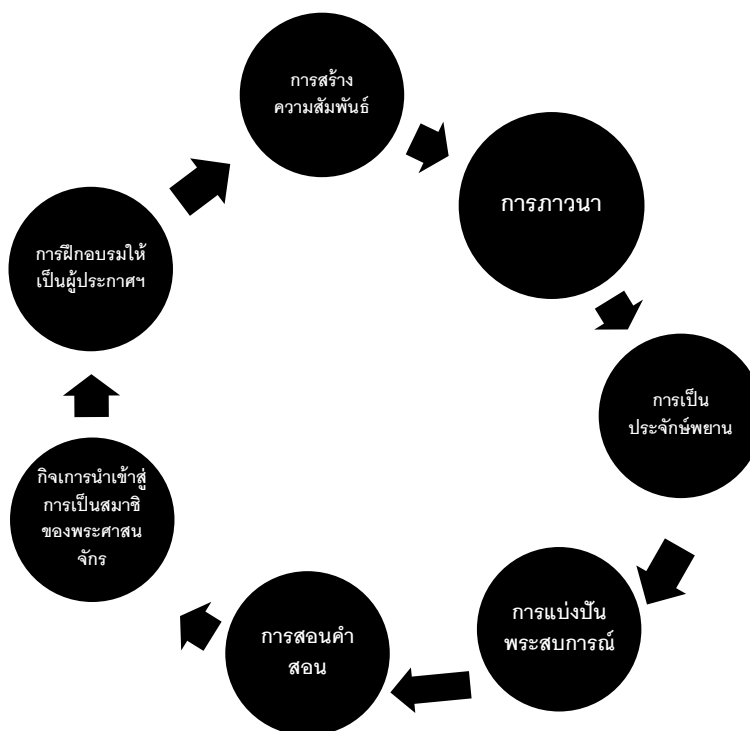
3. วิธีการสอนคำสอน/การประกาศข่าวดี

1. หลายหลากและชาญฉลาดของผู้สอน (GDC 146 อ้าง CT 51)
2. กฎที่ต้อง “ซื่อสัตย์” (GDC 145 อ้าง CT 55)
3. ยึดพระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่าง (GDC 115-116)
4. วิธีการสอน

การบรรยาย การสาธิต การใช้นิรนัย การใช้อุปนัย การอภิปรายกลุ่ม การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ การใช้กรณีตัวอย่าง การใช้กิจกรรม เกม การอ่าน

5. จุดมุ่งหมายในการเรียนตามลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาแบ่งออกใช้ประเภทดังนี้
 - 1) การสอนเพื่อความรู้ความเข้าใจ(พุทธิพิสัย)
 - 2) การสอนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดี(เจตพิสัย)
 - 3) การสอนเพื่อให้เกิดทักษะ(ทักษะพิสัย)

ขั้นตอนการประกาศข่าวดีแบบตัวต่อตัว

การประเมินผล

1. หัวข้อ: 50 ปี สังคม ด้านงานแพรธรรมในมุมมองของครูคำสอน/ผู้ประกาศข่าวดี

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ: ให้ทำเครื่องหมาย X ใน () ที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

() 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

2. หัวข้อ: กระบวนการประกาศข่าวดี และ พันธกิจงานการสอนคำสอน

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

3. หัวข้อ: การพัฒนาฝ่ายจิต (การไตร่ตรองและ 15 โรคร้าย)

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

4. หัวข้อ: วิธีการสอนคำสอน

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

5. หัวข้อ: จิตตารมณ์ประกาศพระวรสาร

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

6. หัวข้อ: การทำสื่อการสอนและการประกาศข่าวดี

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

7. ความคิดเห็นทั่วไปและข้อเสนอแนะจากการฟื้นฟูและพัฒนาครูคำสอนในครั้งนี้

.....

.....

.....

ฟื้นฟูและพัฒนา
ครูค้ำสอนและผู้ประกาศข่าวดี
โอกาสฉลอง 50 ปี
ของสังฆมณฑลนครสวรรค์
วันที่ 4-5 พฤษภาคม 2017

การฟื้นฟูและการพัฒนาผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอน

สังฆมณฑลนครสวรรค์จัดการฟื้นฟูและพัฒนาผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอนในโอกาสเฉลิมฉลองการครบรอบ 50 ปีของการก่อตั้งเป็นสังฆมณฑล โดยมีจุดประสงค์เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาจิตตารมณ์ของผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอนให้เข้มแข็งขึ้น พร้อมกับพัฒนาด้านศักยภาพของบุคคลดำเนินงานประกาศข่าวดีและคำสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้รับผิดชอบจึงได้ดำเนินการจัดการฟื้นฟูและพัฒนา ระหว่างวันที่ 4-5 พฤษภาคม 2017 นี้

จุดประสงค์: ฟื้นฟูและพัฒนา ผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอนในด้าน

1. พันธกิจของผู้ประกาศฯ และครูคำสอน
2. จิตตารมณ์ผู้ประกาศฯ และครูคำสอน
3. ศักยภาพผู้ประกาศฯ และครูคำสอน

เนื้อหา

ก. ด้านพันธกิจ

1. กระบวนการประกาศข่าวดีของพระเจ้า
2. พันธกิจการสอนคำสอน
3. แหล่งที่มาของเนื้อหา

ข. ด้านจิตตารมณ์

1. การไตร่ตรองชีวิตจิต
2. การพัฒนาชีวิตจิต

ค. ด้านพัฒนาศักยภาพ

1. วิธีการประกาศและการสอนคำสอน
2. การผลิตสื่อการประกาศฯ และการสอน

ตารางเวลา

วันที่ 4 พ.ค. 2017

- 08.30-09.00 น. วจนพิธีเปิด
- 09.00-10.00 น. “50 ปี สังฆมณฑลนครสวรรค์ ด้านงานแพร่ธรรมในมุมมองของครูคำสอน/ผู้ประกาศข่าวดี” (พระสังฆราช พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย)
- 10.00-10.30 น. พันธกิจ (กระบวนการประกาศข่าวดี- พันธกิจงานคำสอน)
- 10.30-11.00 น. พัก-ของว่าง
- 11.00-12.00 น. จิตตารมณ์
(การไตร่ตรอง-การพัฒนาชีวิตจิต)
- 12.00-13.00 น. อาหารเที่ยง
- 13.00-14.30 น. การพัฒนาศักยภาพ (1)
(แหล่งที่มาของคำสอน-วิธีการประกาศข่าวดี-วิธีการสอนคำสอน)
- 14.30-14.50 น. พัก
- 14.50-16.00 น. การพัฒนาศักยภาพ(2) การผลิตสื่อการสอน
- 16.00-18.00 น. พักผ่อน
- 18.00-19.00 น. อาหารค่ำ
- 19.00-19.45 น. พิธีมิสซา
- 19.45-20.45 น. จิตตารมณ์ประกาศพระวรสาร (พระสังฆราช พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย)

วันที่ 5 พ.ค. 2017

- 6.30-7.30 น. มิสซา
- 7.30-8.30 น. อาหารเช้า
- 8.30-12.00 น. การผลิตสื่อเพื่อการประกาศฯ และการสอนคำสอน
- 12.00-13.00 น. อาหารเที่ยง
- 13.00-16.00 น. แบ่งปัน-ประชุมวางแผนงานเพื่อก้าวไปข้างหน้า
พักผ่อน - หลังอาหารค่ำภาวนาเทเซ่

วันที่ 6 พ.ค. 2017

- ร่วมงานเฉลิมฉลอง

วจนพิธีกรรมเปิด การประกาศข่าวดีและการสอนคำสอน

เพลง พระวาจาบันดาลชีวิต

จงฟังเถิด ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขา
กำลังหว่าน อยู่那儿 บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด
บางเมล็ดตกบนพื้นหินที่มีดินอยู่เล็กน้อย กิ่งอกขึ้นทันที เพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวง
อาทิตย์ขึ้น ก็ถูกแดดเผาและเหี่ยวแห้งไป เพราะไม่มีราก บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้น
หนามก็ขึ้นคลุมมันไว้ จึงไม่เกิดผล บางเมล็ดตกในที่ดีดี จึงงอกขึ้น เติบโตและเกิดผล
สามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง (มก 4:3-8)

“จงฟังเถิด... นิทานเปรียบเทียบนี้ เป็นที่มาของแรงบันดาลใจในเรื่องการประกาศข่าวดีและการสอนคำสอน

- เมล็ดพืช ก็คือ พระวาจาของพระเป็นเจ้า (มก 4:14)
- ผู้หว่าน คือพระเยซูคริสต์ พระองค์ได้ประกาศข่าวดี และส่งสานุศิษย์ทั้งหลายออกไปประกาศข่าวดี ในทุกแห่งหน ทุกวันนี้ พระเยซูคริสต์ผู้ประทับอยู่ในพระศาสนจักรโดยผ่านทางพระจิต
- ที่ตกลง “ริมทางเดิน” คือ ข่าวดีที่ไม่มีใครได้รับฟังอย่างแท้จริง
- ที่ตกลงบน “พื้นหิน” ก็ไม่สามารถหยั่งรากได้
- ส่วนที่ตกลงใน “กอหนาม” ก็จะถูกเบียดบังด้วยความกังวลและความยากลำบากที่เป็นภาระหนักในใจมนุษย์
- ที่ตกลง “บนดินดี” คือในมนุษย์ชายหญิงทั้งหลายซึ่งเปิดใจมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเป็นเจ้า และเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนบ้าน เมล็ดนี้ย่อมทำให้เกิดผลที่สมบูรณ์ในกายหน้า (คู่มือแนวแนวทางการสอนคำสอน ข้อ 14-15)

ไตร่ตรอง

- เมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจาที่ท่านได้รับมาอย่างไรบ้างเกิดผลเช่นไร ใจของท่านเป็นเสมือนดินประเภทใด
- ท่านจะทำอย่างไรเพื่อพัฒนาเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อในตัวของท่านให้เติบโต
- ท่านจะช่วยหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อให้ผู้อื่นได้อย่างไร

ภาวนา เพื่อให้พระวาจาของพระเจ้าบังเกิดผลอย่างอุดม ... ข้าแต่พระบิดา

พระสงฆ์: อวยพร

1. พันธกิจ

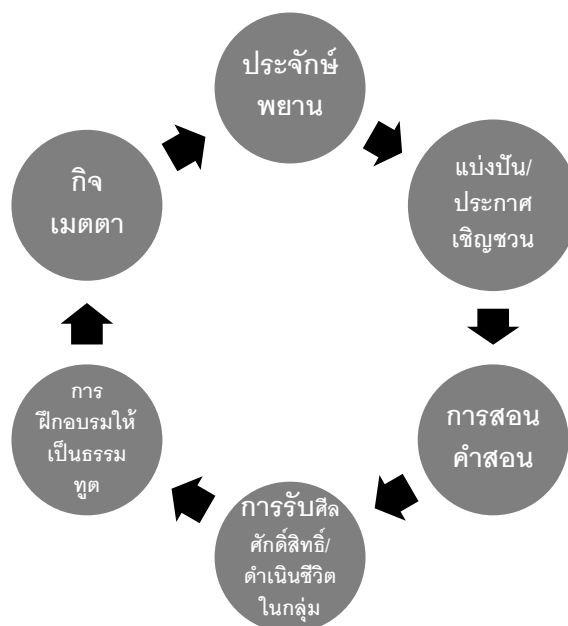
(กระบวนการประกาศข่าวดี- พันธกิจงานคำสอน)

1. ทบทวนประสบการณ์ (เดิม)

1. ท่านได้มารับศีลล้างบาป เป็นศิษย์ของพระคริสต์ได้อย่างไร
2. ท่านรู้จักพระสงฆ์มิชชันนารีที่เข้ามาริเริ่มงานประกาศข่าวดีในสังฆมณฑลของท่านคนใดบ้าง พวกท่านมีวิธีการทำงานอย่างไร

2. เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ (เนื้อหา)

กระบวนการประกาศข่าวดี(GDC48)

เราต้องมองว่าการประกาศข่าวดีของพระเจ้าเป็นกระบวนการของพระจิตเจ้าที่ทำให้พระศาสนจักรประกาศและเผยแผ่พระวรสารไปทั่วทุกมุมโลก

- การประกาศข่าวดีได้รับการกระตุ้นโดย “ความเมตตากรุณา” แผ่ไปอย่างทั่วถึงและเปลี่ยนรูปแบบสภาพสังคมที่แท้จริงทั้งหมด แก่ไขวัฒนธรรมทั้งหลายให้ถูกต้องตามแนวพระวรสารและฟื้นฟูทุกๆ วัฒนธรรม
- การประกาศข่าวดีของพระเจ้าทำหน้าที่เป็น “สักขีพยาน” ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายด้วยการเป็นอยู่และดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่บ่งบอกถึงความเป็นคริสตชน

- การประกาศข่าวดีเป็นการประกาศอย่างชัดเจนโดย“การประกาศพระวรสารขั้นแรก” เรียกร้องให้เกิดการกลับใจ
- การประกาศข่าวดีชักนำให้มีความเชื่อ และการดำเนินชีวิตคริสตชน โดยระบบของ “การสอนคำสอน” และศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ในการเริ่มชีวิตคริสตชน และในที่สุดก็ทำให้ผู้ที่กลับใจมาเชื่อในพระเยซูคริสต์ หรือผู้ที่ทวนกลับมาติดตามพระองค์เข้าร่วมในกลุ่มคริสตชน
- การประกาศพระวรสารช่วยให้พระพรแห่งความสนิทสัมพันธ์ในบรรดาผู้ที่มีความเชื่อสมบูรณ์ขึ้นอย่างสม่ำเสมอ โดยการให้ความรู้ในเรื่องความเชื่ออย่างต่อเนื่อง (ด้วยการเทศน์และการสอนคำสอนในหลายรูปแบบ) โดยศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และการปฏิบัติเมตตากิจ
- การประกาศข่าวดีจิตใจให้เกิดการเผยแผ่ธรรมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการส่งบรรดาศิษย์ของพระคริสต์ไปประกาศ พระวรสาร ด้วยคำพูดและกิจการทั่วทุกมุมโลก

ข. ไตร่ตรอง

1. งานด้านกิจเมตตา งานการสอนคำสอน และงานธรรมทูต ในสังฆมณฑลของท่านมีอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร
2. เมื่อได้เรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดี 6 ขั้นตอนนี้แล้ว ท่านรู้สึกอย่างไร
3. การได้เรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดี 6 ขั้นตอนนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อชีวิตและการทำงานของท่าน
4. การทำงานโดยไม่รู้ขั้นตอนจะก่อให้เกิดผลอย่างไร
5. ตัวท่านเองคิดว่ามีอะไรที่จะต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้งานของสังฆมณฑลที่ท่านช่วยรับผิดชอบได้บังเกิดผลยิ่งขึ้น
6. การเรียนรู้เรื่องขั้นตอนการประกาศข่าวดีทำให้ท่านเข้าใจพระเจ้าและคิดถึงพระเจ้าในแง่มุมใด

ค. ปฏิบัติ

1. ให้ท่านเปรียบเทียบงานที่รับผิดชอบกับขั้นตอนการประกาศข่าวดีที่ได้เรียนรู้ ว่างานของท่านอยู่ในขั้นตอนใด และวางแผนเพื่อจะทำให้งานของท่านครบกระบวนการประกาศข่าวดีให้ได้มากที่สุด
2. ให้ภาวนาเพื่อบรรดามิชชันนารีที่ได้บุกเบิกประกาศข่าวดีฯ และภาวนาเพื่องานประกาศข่าวดีในเขตสังฆมณฑลของท่าน (เหมือนภาวนาเพื่อมวลชน)

เป้าหมายของการสอนคำสอน
 “เป็นหนึ่งในเดียวและสนิทสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า”(GDC80)

จุดประสงค์ของการสอนคำสอน

Learn – Love – Live

รู้จักพระเจ้า – รักพระเจ้า – ดำเนินชีวิตรับใช้พระเจ้า

พันธกิจขั้นพื้นฐานของการสอนคำสอน (85–86)

7. ส่งเสริมความรู้เรื่องความเชื่อ
8. ส่งเสริมความรู้เรื่องความหมายของพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์
9. ส่งเสริมการให้การอบรมทางด้านศีลธรรมในพระเยซูคริสตเจ้า
10. สอนคริสตชนให้รู้จักสวดภาวนา
11. เตรียมคริสตชนให้ดำเนินชีวิตในชุมชน และให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร
12. ส่งเสริมจิตตารมณ์ธรรมทูต เพื่อเตรียมสัตบุรุษให้ดำเนินชีวิตคริสตชนในสังคม

ความเชื่อ

ศีล
ศักดิ์สิทธิ์

พระ
บัญญัติ

การ
ภาวนา

ชีวิต
ชุมชน

ธรรมทูต

หากการสอนคำสอนละเลยเรื่องใดเรื่องหนึ่งไป ความเชื่อของคริสตชนก็ไม่สามารถพัฒนาให้บรรลุผล ถึงขั้นสมบูรณ์ได้..พันธกิจแต่ละประการต่างมีเป้าหมายเฉพาะของตน ไม่ขึ้นแก่กันและกัน แต่พึ่งพาอาศัยกัน เช่น การสอนเรื่องความเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า พระบิดา ก็ให้ความสำคัญกับเรื่องศีลธรรม การภาวนา ชีวิตชุมชน และการเป็นธรรมทูต(เทียบ GDC 87)

หัวใจของการสอนคำสอน คือ เรื่องพระคริสตเจ้า

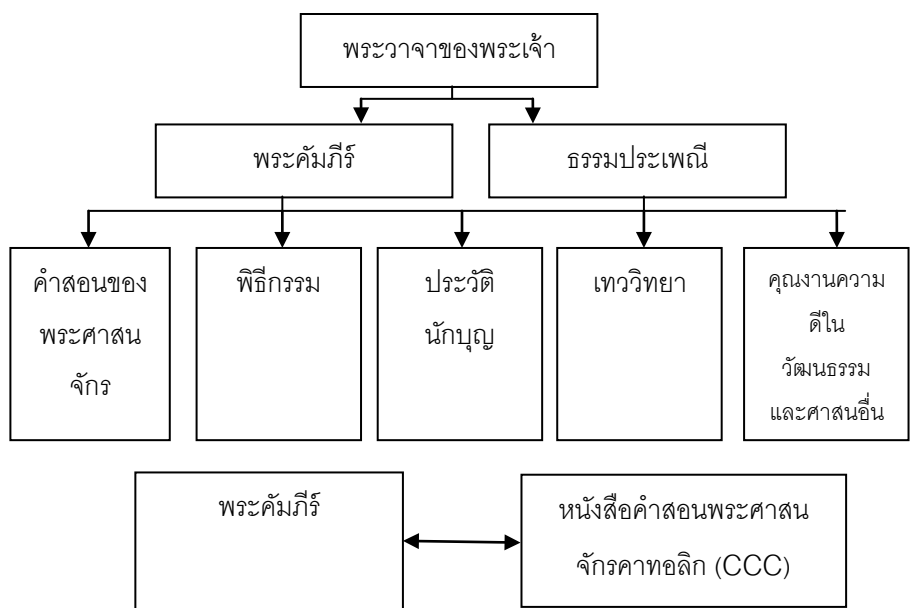
“ตรงใจกลางของการสอนหลักคริสต์ศาสนา เราจะพบบุคคล
สำคัญหนึ่ง คือองค์พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ พระบุตรองค์เดียว
ของพระบิดา...ผู้ทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
และซึ่งบัดนี้ได้ฟื้นคืนชีพ
และทรงมีชีวิตอยู่กับเราตลอดกาล”
(CT5)

ชีวิตทั้งชีวิตของพระคริสตเจ้า คือ การเผยแสดงของพระบิดา
พระวาจาและกิจการของพระองค์ การนุ่งเงียบ และพระทรมาน
วิธีดำรงอยู่ของพระองค์และวิธีเจรจา (CCC 516)

“การสอนคำสอนดำเนินงานไปตามประสบการณ์มนุษย์ของพระเยซูเจ้าเช่นนี้ และนำศิษย์ให้
คิดเหมือนพระคริสตเจ้า ปฏิบัติเช่นเดียวกับพระคริสตเจ้า รักเช่นเดียวกับพระองค์
เพื่อการดำเนินชีวิตที่สนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า
ก็คือ
การมีประสบการณ์ชีวิตใหม่แห่งพระหรรษา (GDC 116)

สารแห่งพระวรสาร แหล่งกำเนิดของคำสอน

- 94 ท่อธารของการสอนคำสอน นำออกมาจากพระวาจาของพระเจ้าที่ทรงสอนคำสอน จะต้องนำเอาเนื้อหา
มาจากบ่อเกิดทรงชีวิต คือ พระวาจาของพระเจ้า ซึ่งถ่ายทอดมาทาง **ธรรมประเพณี**และ**พระคัมภีร์** เพราะ
ธรรมประเพณีและพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ประกอบกัน เป็นขุมทรัพย์แห่งพระวาจาของพระเจ้าที่
ศักดิ์สิทธิ์เพียงหนึ่งเดียว ซึ่งมอบไว้ให้แก่พระศาสนจักร”(CT 27)
- 95 พระวาจาของพระเจ้าประทับอยู่ในธรรมประเพณีและพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์
- การร่ำฟังและการทำความเข้าใจให้ลึกซึ้ง โดยอาศัยความเชื่อของประชากรของพระเจ้าที่ได้รับการ
ชี้แนะโดยผู้มีอำนาจของพระศาสนจักร(Magisterium) : คำสอนของพระศาสนจักร
 - การนำมาใช้ในการเฉลิมฉลองในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์
 - ส่องสว่างในชีวิตของพระศาสนจักร(แบบอย่างชีวิตของบรรดานักบุญ)
 - นำมาทำการศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งโดยการค้นคว้าทางเทววิทยา
 - ปรากฏอยู่ในทางศาสนาที่ถูกต้อง และคุณค่าทางศีลธรรมซึ่งเป็น **“เมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจา ”**
ที่หยั่งลงในสังคมมนุษย์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- 128 **พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และหนังสือคำสอนของพระศาสนจักร (CCC)** ได้รับการเสนอให้เป็นแหล่งกำเนิด
พื้นฐานสองแห่งที่ตลใจกิจการการสอนคำสอนทั้งหมดในยุคปัจจุบัน การสอนคำสอนช่วย
ถ่ายทอดเนื้อหาสาระของพระวาจาพระเจ้าในฐานะที่เป็นประวัติศาสตร์แห่งความรอด และการศึกษา
ข้อความเชื่อ (The Creed)...คำสอนมิใช่อะไรอื่นนอกจากเป็นการถ่ายทอด **“ข้อมูลแห่งความ
เชื่อ”(Document of Faith)** อย่างมีชีวิตชีวาและมีความหมายในชีวิต

2. จิตตารมณ์

การพัฒนาชีวิตจิต 1

การไตร่ตรองกระแสเรียกการเป็นครูสอนและผู้ประกาศข่าวดี

การได้รับเรียกให้ปฏิบัติหน้าที่ศาสนบริการครูคำสอนเป็นกระแสเรียกประเภทหนึ่ง เป็นการเรียกที่เกิดขึ้นภายในจากเสียงของพระจิต ครูคำสอนจำเป็นที่จะต้องเป็นบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ ของพระศาสนจักร และเป็นบุคคลที่ได้รับการเตรียมไว้เพื่อรับผิดชอบงานของอัครสาวกในด้านการสอนคำสอนของพระศาสนจักร

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

- ฉันรู้สึกอย่างไรที่ได้รับเรียกให้มาเป็นครูคำสอน/ผู้ประกาศข่าวดีในปีนี้
- ฉันได้มีส่วนร่วมในพิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ ของวัดอย่างไร
- ฉันไปร่วมพิธีมิสซาวันอาทิตย์รอบไหนเป็นประจำ
- ฉันได้นำเอาคำสั่งทำยในพิธีมิสซาฯ ที่ว่า "พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณจบแล้วจงไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ได้รับฟังในวันนี้เถิด" ไปปฏิบัติอย่างไร
- ฉันได้เตรียมตัวในการประกาศข่าวดีและการสอนคำสอนอย่างไร
- ฉันจะทำอย่างไรเพื่อให้งานในปีนี้ดีกว่าปีที่ผ่านมา

<p>เพื่อการพัฒนาชีวิตจิต</p> <p>ผู้ประกาศข่าวดีและครูคำสอนต้อง</p> <p>6. ภาวนา</p> <p>7. อ่าน</p> <p>8. เข้ารับการฝึกอบรม</p> <p>9. เข้าเจียบ</p> <p>10. พบปะ</p>

การพัฒนาชีวิตจิต 2

การไตร่ตรองกระแสเรียกศาสนบริการครูคำสอน

ครูคำสอนเป็นบุคคลที่ทำงานมากกว่าอาสาสมัครเพราะว่าการเป็นครูคำสอนเป็นกระแสเรียก เป็นเรื่องที่พระเจ้าเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของเรา พระศาสนจักรรับรู้ว่าการเป็นครูคำสอนเป็นงานของอัครสาวกประเภทหนึ่ง (ซึ่งมีสองนัยด้วยกันคือการรับผิดชอบในฐานะอัครสาวกคนหนึ่งอย่างเป็นทางการ หรือกลุ่มบุคคลที่มีอยู่เพื่อเผยแผ่คำสอนของศาสนา) นี่เป็นเรื่องที่สำคัญเมื่อเราพิจารณาถึงความสำคัญของการส่งต่อคำสอนคาทอลิกไปสู่เด็กๆ หรือประชาชนของเรา

ต่อไปนี้เป็น การไตร่ตรองการเจริญเติบโตคุณลักษณะชีวิตจิตส่วนตัวของครูคำสอน 6 ประการ ดังต่อไปนี้

7. รักพระเจ้า พระบิดา พระบุตร และพระจิต รวมถึงพระศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ พระสันตะปาปา และประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า – การที่ครูคำสอนมีชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานเด่นชัดว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีความรักพระเจ้าและพระศาสนจักรเช่นนี้ แม้ว่าครูคำสอนอาจจะไม่มีความรู้ทางวิชาการ ไม่มีพรสวรรค์ หรือมีเสน่ห์ดึงดูดใจ แต่ความรักเช่นนี้สามารถมาแทนที่คุณลักษณะต่างๆ นั้นได้อย่างแน่นอน
8. การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องและถูกต้องตาม ความเชื่อ มีชีวิตที่แสดงออกถึงความรัก ความหวัง ความเชื่อ ความเพียรทน และความยินดี – คุณลักษณะเหล่านี้เป็นเครื่องหมายของการเป็นสาวกที่แท้จริงของพระเยซูเจ้า คนอื่นๆ สามารถมองเห็นสิ่งเหล่านี้ในตัวของคุณครูคำสอนได้หรือไม่ จงภาวนาขอพระพรหรรษาเพื่อให้ท่านได้เป็นประจักษ์พยานแสดงคุณธรรมเหล่านี้ออกมาในชีวิตจริงของท่าน
9. มีชีวิตภาวนาส່วนตัวและอุทิศเพื่อการประกาศข่าวดี – การภาวนาส່วนตัวเป็นรากฐานของชีวิตฝ่ายจิตของเรา เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากสำหรับการทำงานฝ่ายจิต การที่ท่านมีประสบการณ์กับพระเจ้า มีชีวิตที่ผูกพันกับพระเจ้าด้วยการภาวนา สิ่งนี้จะถูกถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลที่ท่านสอน เช่นเดียวกับการมุ่งมั่นอุทิศตนเพื่อการประกาศข่าวดีของพระเจ้า ซึ่งพันธกิจที่ทุกคนได้รับมอบหมายโดยผ่านทางศีลล้างบาปและศีลกำลัง เราจะประกาศอะไรหรือประกาศแก่ใคร แน่ใจว่าข่าวดีของพระเจ้าจะต้องถูกประกาศออกไปให้กับทุกคนในโลกนี้ พันธกิจของพระศาสนจักรคือการเผยแผ่แผนการแห่งความรอดให้ทุกคนและช่วยพวกเขาให้ตอบรับแผนการของพระเจ้านี้ เราควรสอนคำสอนคนของเราด้วยความคิดนี้

10. มีความร้อนรนในงานธรรมทูต โดยมีความเชื่อมั่นในข้อความจริงตามความเชื่อคาทอลิก และมีความกระตือรือร้นในการประกาศความเชื่อนั้น – แม้ว่าท่านจะทำหน้าที่สอนคำสอนในวัดของท่าน วัดของเราก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีครูคำสอนที่ร้อนรนในการเป็นธรรมทูต มีความรู้ในหลักความเชื่อที่ถูกต้องของพระศาสนจักรและปราชญ์ที่ส่งต่อความเชื่อนั้นให้กับผู้อื่นด้วยความกระตือรือร้น
11. มีส่วนร่วมในงานต่างๆ ของวัด เป็นต้นในการร่วมพิธีมิสซาในวันอาทิตย์ – เราจะยื่นต่อหน้าเด็กๆ ของเราแล้วสอนให้พวกเขามาวัดวันอาทิตย์เพื่อนมัสการพระเจ้าได้อย่างไร ถ้าตัวเราเองไม่ได้มาเช่นกัน พิธีมิสซาในวันอาทิตย์เป็นหัวใจหรือศูนย์กลางของชีวิตคริสตชน
12. มีความศรัทธาต่อพระแม่มารีย์ ซึ่งเป็นศิษย์คนแรกและต้นแบบของครูคำสอน และศีลมหาสนิทในฐานะที่เป็นอาหารฝ่ายจิตหล่อเลี้ยงชีวิตครูคำสอน – ให้เรามองดูชีวิตของบรรดานักบุญ ทุกท่านต่างมีความศรัทธาต่อพระแม่มารีย์และศีลมหาสนิท พระแม่มารีย์เป็นรูปแบบของเรา และศีลมหาสนิทเป็นอาหารฝ่ายจิตที่ช่วยหล่อเลี้ยงชีวิตจิตของเรา

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

4. คุณลักษณะชีวิตจิตด้านใดที่บ่งบอกถึงตัวตนของท่านมากที่สุด ทำไม
5. คุณลักษณะใดที่ทำหายการทำงานของท่านมากที่สุด อย่างไร
6. ทำไมคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้จึงมีความสำคัญต่อการทำหน้าที่เป็น "เสียงสะท้อน" ของพระเจ้าในปีนี้

ให้พิจารณาคุณลักษณะทั้ง 6 ประการนี้ เพื่อการเติบโตชีวิตฝ่ายจิตในฐานะที่เป็นผู้ประกาศข่าวดี และครูคำสอน พระคริสตเจ้าทรงเรียกเราและพระจิตเจ้าประทานพระพรที่ท่านที่จำเป็นเพื่อให้ท่านได้เป็นแสงสว่างส่องโลก

หนึ่งเดียวใจเดียว

ผู้อ่าน: บทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์

การเปรียบเทียบกับร่างกาย

12 แม้ร่างกายเป็นร่างกายเดียว แต่ก็มีอวัยวะหลายส่วน อวัยวะต่างๆ เหล่านี้แม้จะมีหลายส่วน ก็รวมเป็นร่างกายเดียวกันฉันใด พระคริสตเจ้าก็ฉันนั้น

13 เดชะพระจิตเจ้าพระองค์เดียว เราทุกคนจึงได้รับการล้างมารวมเข้าเป็นร่างกายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็ชาวฮิวหรือชาวกรีก ไม่ว่าจะเป็นทาสหรือไทยก็ตาม เราทุกคนต่างได้รับพระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน

14 ร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะส่วนเดียว แต่มีอวัยวะหลายส่วน 15 ถ้าเท้าจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่มือ จึงไม่เป็ส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่เท้าไม่ได้เป็นอวัยวะของร่างกายน้อยกว่าอวัยวะส่วนอื่น เพราะเป็นเพียงเท้า 16 หรือถ้าหูจะพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ดวงตา จึงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของร่างกาย” แต่ก็ไม่ได้อำนาจให้หูไม่เป็นอวัยวะของร่างกายเลย 17 ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นดวงตา แล้วจะได้ยินได้อย่างไร ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู แล้วจะได้กลิ่นได้อย่างไร

18 พระเจ้าทรงจัดอวัยวะต่างๆ ในร่างกายให้อยู่ในที่ที่ทรงพระประสงค์ 19 ถ้าร่างกายทุกส่วนเป็นอวัยวะเดียวแล้ว ร่างกายจะอยู่ที่ไหน 20 เท้าที่เป็นอยู่ มีอวัยวะหลายส่วน แต่มีร่างกายเดียว 21 ดวงตาพูดกับมือไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” และศีรษะก็พูดกับเท้าไม่ได้ว่า “เราไม่ต้องการเจ้า” 22 ตรงกันข้าม ส่วนที่เราคิดว่าเป็นอวัยวะที่อ่อนแอของร่างกายกลับเป็นอวัยวะที่จำเป็นมากกว่า 23 อวัยวะส่วนที่เราคิดว่าไม่มีเกียรติในร่างกาย เรากลับทะนุถนอมด้วยความเคารพเป็นพิเศษ และอวัยวะที่น่าอัปอายของเรากลับได้รับการตกแต่งให้งดงามมากกว่าส่วนอื่น 24 อวัยวะที่น่าดูอยู่แล้วไม่ต้องการตกแต่งอะไรอีก พระเจ้าทรงประกอบร่างกายขึ้น โดยให้เกียรติแก่อวัยวะที่ไม่มีเกียรติมากกว่าอวัยวะอื่นๆ 25 เพื่อร่างกายจะได้ไม่มีการแตกแยกใดๆ ตรงกันข้าม อวัยวะแต่ละส่วนจะเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน 26 ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็รวมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน 27 ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า แต่ละคนต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น (1โครินธ์ 12:12-27)

ผู้อ่าน: นี่คืพระเจ้าของพระเจ้า

ทุกคน: ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ไตร่ตรองในกลุ่มย่อย

5. พระพรที่ท่านมีในการรับใช้พระศาสนจักร (วัด/สังฆมณฑล) คืออะไร
6. พระพรใดที่ท่านรู้สึกว่าตนเองยังไม่เข้มแข็งเพียงพอในการทำหน้าที่รับใช้พระศาสนจักร
7. ท่านได้ร่วมงานกับผู้อื่นในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร (วัด/สังฆมณฑล) อย่างไร
8. คำหรือวลีใดที่ท่านอ่านแล้วรู้สึกสะกิดใจ

โรคร้ายในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร

โรคร้าย 15 โรคในงานอภิบาล ตามคำสอนของพระสันตะปาปาฟรังซิสที่ให้กับเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานวาติกัน เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2014

1. รู้สึกว่าตนเองเป็นอมตะ ตนเองเป็นสำคัญ
2. โรคพลังเหลือเฟือ ชัยนมากเกินไป
3. โรคจิตใจและวิญญาณแช่แข็ง
4. โรควางแผนมากเกินไป
5. โรคความร่วมมือต่ำ
6. โรคอัลไซเมอร์ทางจิตใจ
7. โรคชอบแข่งขันและทะนงตน
8. โรคจิตเสื่อม
9. โรคซุบซิบนินทาและพูดพาล่าม
10. โรคบูชาผู้นำ
11. โรคเมินเฉยคนอื่น
12. โรคใบหน้าเศร้าเหมือนกลับจากงานศพ
13. โรคชอบกัก รอคิวเวลา ผลัดวัน
14. โรคสังคมปิด
15. โรคหวังผลประโยชน์ทางโลกและชอบแสดงออกให้คนรู้

การไตร่ตรองตนเอง จาก 15 โรคร้าย

การไตร่ตรองตนเอง ที่มาจากสิบห้าโรคร้ายในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร			
	ใช่	ไม่ใช่	บางครั้ง
	1	2	3
1. ฉันรู้สึกว่างงานใดที่ไม่มีฉันอยู่ด้วย มักจะมีปัญหาอุปสรรค ไม่ดีพอ หรือฉันมีคำถามเสมอว่าทำไมไม่ทำอย่างนี้ ทำไมไม่ทำอย่างนั้น			
2. ฉันได้พยายามทำให้งานศาสนบริการเป็นดังธุรกิจ ด้วยการทุ่มเทจนมากเกินไปหรือไม่ จนรู้สึกว่าจะอะไรๆ มันยุ่งไปหมด ไม่มีวันว่างเลย			
3. ฉันกลัวที่จะต้องทำอะไรใหม่ๆ กลัวการเปลี่ยนแปลงและงานที่แตกต่างไปจากที่เคยกระทำหรือไม่			
4. ฉันได้วอนขอพระจิตเจ้าเพื่อการทำงานของฉันหรือไม่ แล้วงานของฉันมีอะไรที่ทำให้แปลกใจบ้างไหม			
5. ฉันขาดความสำนึกถึงภาระหน้าที่ที่ฉันต้องรับผิดชอบทั้งจากหน้าที่ทำงาน และกับผู้อื่น			
6. ฉันยึดมั่นในผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ที่ฉันจะต้องได้รับ			
7. ฉันชอบทำงานตามลำพังมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งของทีมงาน			
8. ฉันได้ทำลายแรงจูงใจและการทำงานของคนอื่น ด้วยคำพูด ท่าทาง และการกระทำ			
9. ฉันยกหัวหน้าของฉันไว้บนหิ้ง และถือว่าเขาเป็นต้นแบบหรือกฎบัญญัติที่ฉันต้องนอบน้อมเชื่อฟัง			
10. ฉันคิดถึงความสำเร็จของตนเองก่อนความสำเร็จของผู้อื่น			
11. ฉันไม่ชอบให้รางวัลหรือชื่นชมกับงานของใคร			
12. ฉันชอบพูดถึงนินทาคนอื่น และมักจะชอบพูดไม่หยุด			
13. ฉันได้ทำตามโครงการทุกโครงการที่ได้รับมอบหมายและทำสำเร็จตามเวลา			
14. ให้การส่งเสริมกิจการของวัดมากกว่ากิจการของชุมชนหรือสังคม			
15. ฉันได้มีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวกับคนที่อยู่รอบข้างบ้างไหม			

3. วิธีการสอนคำสอน/การประกาศข่าวดี

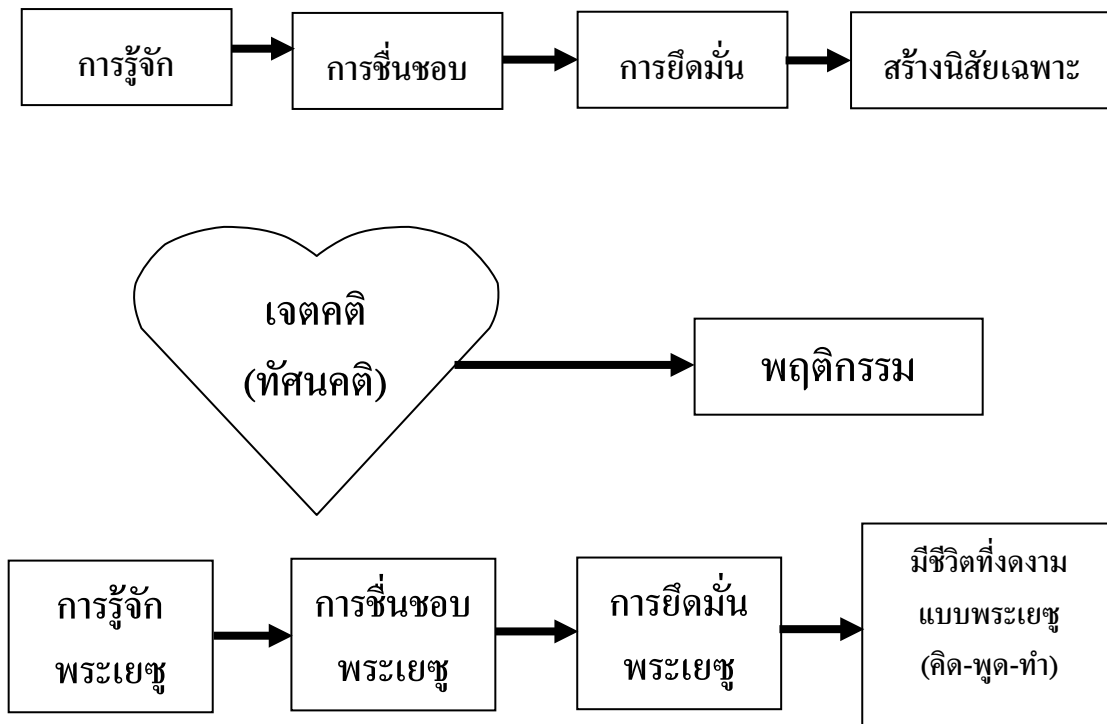
1. หลายหลากและชาญฉลาดของผู้สอน (GDC 146 อ้าง CT 51)
2. กฎที่ต้อง “ซื่อสัตย์” (GDC 145 อ้าง CT 55)
3. ยึดพระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่าง (GDC 115-116)
4. วิธีการสอน

การบรรยาย(Lecture) การสาธิต(Demonstration) การใช้วิธีนัย(Deduction) การใช้อุปนัย(Induction) การอภิปรายกลุ่ม(Group Discussion) การแสดงละคร(Dramatization) การแสดงบทบาทสมมติ(Role Playing) การใช้กรณีตัวอย่าง(Case Study) การใช้กิจกรรม(Activity) เกม(Game) การอ่าน(Reading)

5. จุดมุ่งหมายในการเรียนตามลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาแบ่งออกซึ่งประเภทดังนี้

- 4) การสอนเพื่อความรู้ความเข้าใจ(พุทธิพิสัย)Doctrine
- 5) การสอนเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดี(เจตพิสัย).....Faith
- 6) การสอนเพื่อให้เกิดทักษะ(ทักษะพิสัย).....Moral, Worship, Pray

การก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์

การส่งเสริมความรู้เรื่องความเชื่อ

การสอนคำสอนมิใช่เพียงก่อให้เกิดความเข้าใจความเชื่อด้วยสติปัญญา แต่ยังให้สัมพันธ์กับหัวใจและเปลี่ยนแปลงความประพฤติด้วย จึงจะเป็นเรื่องที่ถูกต้อง ดังนั้น การสอนคำสอน จึงช่วยก่อให้เกิดวิถีชีวิตที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยอาศัยความเชื่อ...ส่งผลให้บรรลุถึงศักดิ์สิทธิ์แท้จริง...GDC 205)

แบบฝึกหัด

1. ให้ห้องบทธำพเจ้าเชื่อ ทั้งบทสัญลักษณ์ของอัครสาวกและบทธำพเจ้าเชื่อของสังคายนาไนเซและกรุงคอนสแตนติโนเปิ้ลให้ได้
2. พิจารณาด้วยคำในบทภาวนานี้ว่ามีข้อความใดที่ประทับใจ หรือมีความหมายต่อชีวิตของท่านมากที่สุด ข้อความไหนที่ท่านเข้าใจได้ชัดเจนและข้อความไหนที่ท่านยังสงสัยอยู่
3. สมมุติว่ามีนักข่าวมาขอสัมภาษณ์ท่านว่า “คาทอลิกมีหลักความเชื่ออะไรที่ทำให้ชีวิตของท่าน มีความสุขและมีความหวัง ” โดยให้เวลาสามนาที ท่านจะให้สัมภาษณ์อย่างไร(คิดและ เขียนไว้ จากนั้นลองแบ่งปันกับเพื่อน ๆ)
4. ให้เปิดหนังสือพิมพ์ดูข่าวประจำวันสักข่าวหนึ่ง ท่านคิดว่าพระวาจาของพระเจ้าและ คำสอนของพระศาสนจักร จะช่วยเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต หรือช่วยแก้ไข หรือเป็นความบรรเทาใจให้กับบุคคลในข่าวนั้น ๆ หรือให้กับสังคมนั้นได้อย่างไร

วิธีการสอนให้เกิดความเชื่อ

1. ผู้สอน สอนด้วยความรัก ความเมตตา ให้ความอบอุ่น สร้างบรรยากาศที่ดี ให้แบบอย่าง
2. ยกตัวอย่างบุคคลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เช่น บรรดานักบุญ หรือบุคคลร่วมสมัย
3. ใช้คำสอนจากพระคัมภีร์ บุคคลในพระคัมภีร์ที่เป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อ และความไว้วางใจในพระเจ้า
4. ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ด้วยตัวเอง เช่น การพบกับบุคคลที่ศรัทธา ได้อ่าน ได้ภาวนา รำพึงสวดบุญ
5. กระตุ้น ส่งเสริม ให้กำลังใจการกระทำที่ถูกต้องและดีงาม(ให้รางวัลและลงโทษ)
6. ใช้กระบวนการกลุ่ม

การสอนเรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์

ศีลศักดิ์สิทธิ์ คือ กิจการศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงออกโดยผ่านทางสัญลักษณ์ เพื่อทำให้ผู้ร่วมพิธีมีความเชื่อที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้นและเป็นโอกาสให้ผู้เชื่อได้แสดงออกถึงความเชื่อของตน

- ศีลศักดิ์สิทธิ์ มี 7 ประการ แต่พิธีกรรมมีมากมาย

จุดประสงค์

1. ปรารถนาความศักดิ์สิทธิ์ (พระพรพรทาน)
2. เสริมสร้างพระกายทิพย์ของพระคริสต์ (ความเป็นหนึ่งเดียว)
3. นมัสการพระเจ้า

จุดประสงค์การสอนเรื่องศีลศักดิ์สิทธิ์และพิธีกรรม คือการนำคริสตชนทั้งส่วนตัวและส่วนรวมให้มีความเชื่อที่สมบูรณ์ โดยการเข้าร่วมพิธีอย่างรู้ความหมายและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการสอนศีลศักดิ์สิทธิ์และพิธีกรรม

1. ใช้สัญลักษณ์ – อธิบายสัญลักษณ์ โดยการกระทำพิธีกรรมนั้น ๆ แล้วให้สมาชิกมีส่วนร่วม การสร้างสรรค์นี้ เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจ และความชื่นชอบต่อศีลศักดิ์สิทธิ์ เช่น การบิชนมปัง การจุ่มน้ำเสกทำสำคัญมหากางเขน การได้ดื่มน้ำองุ่นจากถ้วยเดียวกัน การปกมือเหนือศีรษะเพื่อน ๆ และการภาวนาให้กันและกัน การเจิมน้ำมันที่มือหรือที่หน้าผาก ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับของจริงก่อนที่จะเข้ารับพิธีนั้น ๆ และจะได้เกิดความซาบซึ้งในพิธีกรรมนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น
2. ใช้บทภาวนาในพิธีกรรมนั้นมาสอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย โดยที่ผู้สอน นำเอาบทภาวนาที่ใช้ในพิธีกรรมนั้น ๆ มาสอน อาจจะเป็นการอธิบายความหมาย บอกถึงแหล่งที่มา และการนำมาภาวนาร่วมกันก็ได้
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนพิธีกรรมที่พวกเขาได้เข้าร่วมมา ทำความเข้าใจหรือตอบข้อซักถามถึงความหมายของพิธีกรรมในช่วงต่าง ๆ

4. จัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจว่าพระหรรษทาน คือความสัมพันธ์ คือเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยตัวพระองค์เองให้แก่เรา ให้เริ่มต้นด้วยการอธิบายว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ในศีลศักดิ์สิทธิ์นั้นอย่างไร ทรงเปิดเผยพระองค์ในฐานะอะไร จากนั้นเชิญชวนให้ผู้เรียนได้เทียบเคียงดูว่าพระเจ้าทรงติดต่อกับเราอย่างไรในชีวิตประจำวันของพวกเขา ซึ่งให้เห็นว่าอาศัยศีลศักดิ์สิทธิ์จะช่วยให้เราได้สำนึกถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเรา ไม่ว่า ในยามยากลำบากหรือในยามทุกข์ยาก ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ในยามผิดบาป ในยารับประทานอาหาร ฯลฯ
5. ให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความหมายของศีลศักดิ์สิทธิ์นั้น เช่น เราจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้อย่างไร เราจะต้อนรับเพื่อนพี่น้องได้อย่างไร เราจะยกโทษให้ผู้อื่นอย่างไร เราจะเป็นการกำลังใจผู้อื่นได้อย่างไร
6. เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ช่วยกันทำให้สังคมดีขึ้น เราต้องคิดว่าสังคมรอบข้างของเราต้องการอะไร มีความเดือดร้อนในเรื่องใด เราจะต้องทำอย่างไรเพื่อเตรียมผู้คนที่ต้อนรับข่าวดีของพระเจ้า เราจะต้องประกาศข่าวดีอะไรกับบุคคลในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ กิจกรรมใดที่เราควรกระทำเพื่อเป็นประจักษ์พยานกับข่าวดีที่เราต้องการประกาศ เราจะชักชวนประชาชนให้มาร่วมมือกันทำกิจกรรมอะไรเพื่อยืนยันถึงคุณค่าแห่งพระวรสาร

การสอนเรื่องพระบัญญัติ

หลักในการตัดสิน ถูก-ผิด

การกระทำ	เจตนา	สภาพแวดล้อม
บริจาค	โอ้อวด	น้ำท่วม
บริจาค	สงสาร	น้ำท่วม
ขโมย	ช่วยแม่	ยากจน
ขโมย	อยากได้	มีแล้ว
ฆ่าคน	ป้องกันตัว	สงคราม
ฆ่าคน	โกรธ	ทะเลาะกัน

มโนธรรม

- ❖ กฎที่จารึกไว้ในหัวใจของมนุษย์
- ❖ เสียงของพระเจ้าที่ดังก้องกังวานในห้วงลึกของจิตใจ
- ❖ ครูต้องช่วยหล่อหลอมมโนธรรมของศิษย์

ตัวอย่างเช่น

- ✓ ทำดี หนีชั่ว
- ✓ สิ่งใดที่ท่านอยากให้ผู้อื่นกระทำต่อท่านก็พึงกระทำสิ่งนั้นแก่เขาก่อน
- ✓ ความรักต้องมาจากความเคารพต่อมโนธรรมของคนอื่น

คุณธรรม - พยศชั่ว

คุณธรรม	พยศชั่ว(บาปต้น)
ความรอบคอบ	จงหอง
ความยุติธรรม	ตระหนี่
ความกล้าหาญ	อิจฉา
ความมั่งคั่ง	โมโห
ความเชื่อ	ลามก
ความหวัง	โลภอาหาร
ความรัก	เกลียดคร้าน

พระคุณของพระจิต

พระคุณ 7 ประการ	ผลของพระจิต(กท 5:22-23)
1. พระดำริ	1. ความรัก
2. สติปัญญา	2. ความชื่นชมยินดี
3. ความคิดอ่าน	3. ความสงบ
4. ความเข้มแข็ง	4. ความอดทน
5. ความรู้	5. ความเมตตากรุณา
6. ความศรัทธา	6. ความใจดี
7. ความยำเกรงพระเจ้า	7. ความซื่อสัตย์
	8. ความอ่อนโยน
	9. การรู้จักควบคุมตนเอง

ข้อแนะนำเพื่อการสอนพระบัญญัติ

1. สอนเพื่อหล่อหลอมมโนธรรม ให้ศิษย์รู้จักแยกแยะ ผิด – ถูก
2. ให้ทำความดีเพราะความรัก มิใช่ความกลัว
3. นำเสนอบุคคลตัวอย่างที่เป็นคนดีในคุณธรรมด้านต่างๆ ให้สมาชิกเรียนรู้จักประวัตินักบุญองค์อุปถัมภ์ของตนเองหรือนักบุญองค์อื่น ๆ ที่พวกเขาคุ้นเคย ให้เขียนข้อตั้งใจว่าตนเองจะปฏิบัติตนในแต่ละวันอย่างไรเพื่อให้เหมือนนักบุญที่ตนเองชื่นชม ส่งเสริมสนับสนุนให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามแบบอย่างนักบุญที่เขาได้เลือก ซึ่งครูเองจำเป็นต้องค้นคว้าหรือเรียนรู้ประวัตินักบุญต่าง ๆ ไว้ หรือเตรียมหนังสือต่าง ๆ ไว้ให้สมาชิกได้ค้นคว้า
4. ให้ศิษย์หาคนที่ประทับใจ อาจจะทำให้ค้นหาจากหนังสือพิมพ์หรือ สื่ออื่น ๆ ก็ได้ โดยให้ตรงกับหัวข้อที่ครูสอน พูดคุยกับศิษย์ถึงความเข้มแข็งที่บรรดานักบุญ ซึ่งเป็นวีรบุรุษหรือวีรสตรี เหล่านี้ได้ฟันฝ่าพยายามปฏิบัติตน พยายามดึงชีวิตของบรรดานักบุญให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของศิษย์ให้ได้
5. อธิบายถึงความเลวร้ายของบาปที่ไม่ได้ทำร้ายเฉพาะตัวบุคคลที่ทำผิดเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดผลร้ายต่อชีวิตหมู่คณะ และทำให้พระเจ้าเสียใจ ให้สมาชิกได้เขียนถึงผลร้ายของบาปแต่ละประการว่ามีผลต่อส่วนตัวและส่วนรวมอย่างไร
6. สอนคุณธรรมหรือบัญญัติที่ละประการ โดยยกตัวอย่างให้เข้ากับชีวิตจริงและแสดงให้เห็นว่าเราสามารถปฏิบัติคุณธรรมเหล่านี้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างไร

7. ให้มีการอภิปราย – ได้วาทะ ๗๗ ในเรื่องที่คุณครูคัดลอก ตัดสินใจลำบาก แสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างมโนธรรมสามารถช่วยในการตัดสินใจเรื่องของคุณธรรม
8. ยกตัวอย่างกิจกรรมที่ตรงกันข้ามกับคุณธรรมต่าง ๆ และหลักความสุขที่แท้จริงของพระพุทธเจ้าที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน ตอกย้ำสิ่งที่ถูกต้อง ท้าทายให้เห็นถึงความจำเป็นของคุณธรรมของคนในสมัยปัจจุบัน ซึ่งให้เห็นถึงคุณธรรมที่จำเป็นสำหรับสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่
9. เชื่อมโยงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมทางเทววิทยากับคุณธรรมทางศีลธรรม

การสอนเรื่องการภาวนา

ความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสตเจ้า นำบรรดาศิษย์ให้มีท่าที่แห่งการภาวนาและการรำพึงซึ่ง พระอาจารย์เองทรงมี การเรียนรู้จักการภาวนากับพระเยซู ต้องภาวนาด้วยความรู้สึก ซึ่งพระองค์ทรง หันไปหาพระบิดา กล่าวคือ**การนมัสการ สรรเสริญ ขอบพระคุณ การวางใจฉันผู้การอ่อนน้อมและ ความยำเกรง(GDC 85)**

เครื่องมือที่ช่วยในการภาวนา

- 1 พระคัมภีร์
- 2 บทภาวนาในพิธีกรรมและเครื่องหมายต่าง ๆ
- 3 บทภาวนาทางการของพระศาสนจักร
- 4 การเขียน
- 5 การวาดและระบายสี
- 6 ศิลปะและรูปภาพ
- 7 บทเพลงและเสียงดนตรี
- 8 เรื่องเล่าและบทประพันธ์
- 9 การเคลื่อนไหว ท่าทางและการเดินรำ
- 10 โปสเตอร์และป้ายประกาศ
- 11 ทุกสิ่งรอบตัว
- 12 การภาวนาจากใจ

ข้อเสนอแนะเพื่อการสอนเรื่องการภาวนา

ในฐานะที่เราเป็นครุค้ำสอน บทบาทของเราคือการสอนให้ผู้เรียนของเราได้มีประสบการณ์ ใน รูปแบบต่าง ๆ ของการภาวนา วิธีการบางอย่างที่เราสามารถกระทำได้ก็คือ

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการภาวนา “แบบกลุ่มภาวนา” คือให้ สมาชิกได้มี ส่วนร่วมในการเตรียมการภาวนา บางครั้งให้เตรียมสถานที่ บางครั้งให้เป็นผู้อ่านหรือให้เตรียมพิธีการ หรือเตรียมบทเพลง เป็นต้น
2. จัดให้มีการภาวนาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งถวายพระพรและนมัสการ การวอนขอ เพื่อมวลชนขอบพระคุณ และสรรเสริญ
3. ต้องให้แน่ใจว่าการภาวนานี้ได้ให้โอกาสสมาชิกได้ใช้จินตนาการทางศาสนา(กำหนดจิต) เพราะจาก จินตนาการนี้เองที่ทำให้เราได้พบพระเจ้า ด้วยจินตนาการของเรานี้ ชีวิตฝ่ายจิตของเราจะได้รับการหล่อ

เลี้ยงและเจริญเติบโตขึ้น ต้องขอบอกไว้ว่า การใช้จินตนาการไม่ได้เป็นการต่อต้านการใช้สติปัญญา เพราะพระเยซูเจ้าเองทรงสอนประชาชนให้ภาวนาด้วยวิธีนี้ เพื่อจะได้มีการเสวนากับพระเจ้าได้ เราจะต้องกำหนดจิตของเราให้ระลึกถึงพระเจ้า และด้วยวิธีนี้ เราจะได้สัมผัสกับพระเจ้าในห้วงลึกของจิตใจของเรา

4. การภาวนาแบบกลุ่มภาวนานี้ มิใช่ภาวนาโดยใช้คำพูดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการใช้ท่าทางและอิริยาบถต่าง ๆ ด้วย
5. แม้จะเป็นการภาวนาแบบกลุ่ม แต่จะต้องให้มีเวลาเงียบด้วย เพราะพระเจ้าจะตรัสกับเราในความเงียบ และพระจิตเจ้าจะนำเราให้เข้าไปใกล้ชิดกับพระเจ้า
6. สอนสมาชิกให้รำพึง ตามคำแนะนำที่ให้ไว้จะช่วยให้สมาชิกค่อย ๆ ก้าวหน้าขึ้น
7. จงใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ในการภาวนาให้มากที่สุดเท่าที่สามารถ เช่น การดม การชิม การสัมผัส การมอง การฟัง เป็นต้น
8. จงสำนึกเสมอว่า การภาวนาเป็นของขวัญจากพระจิตเจ้า เราสามารถเตรียมพื้นดินได้ แต่พระเจ้าทรงทำให้เจริญงอกงาม
9. จงอย่าให้การภาวนาเป็นการสอนให้ผู้เรียนเห็นแก่ตัว แต่ให้รู้จักภาวนาเพื่อคนอื่น ๆ เพื่อสังคมเพื่อศัตรู ฯลฯ

การประเมินผล

1. หัวข้อ: 50 ปี สังคม ด้านงานแพร่ธรรมในมุมมองของครูคำสอน/ผู้ประกาศข่าวดี

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ: ให้ทำเครื่องหมาย X ใน () ที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

() 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

2. หัวข้อ: กระบวนการประกาศข่าวดี และ พันธกิจงานการสอนคำสอน

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

3. หัวข้อ: การพัฒนาฝ่ายจิต (การไตร่ตรองและ 15 โรคร้าย)

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

4. หัวข้อ: วิธีการสอนคำสอน

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

5. หัวข้อ: จิตตารมณ์ประกาศพระวรสาร

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

6. หัวข้อ: การทำสื่อการสอนและการประกาศข่าวดี

ประโยชน์ที่ได้รับ.....

.....

ระดับความพึงพอใจ () 5 มากสุด () 4 มาก () 3 พอใจ () 4 น้อย () 5 น้อยที่สุด

7. ความคิดเห็นทั่วไปและข้อเสนอแนะจากการฟื้นฟูและพัฒนาครูคำสอนในครั้งนี้

.....

.....

.....

